

gjort gjældende. Denne er nemlig gaaet ud paa, at der kun bliver udbetalt Sædtillæg af de Gager, der udbetales af Statskassen, men tillige, at, hvor Hovedindtægten var uvisse Subtægter, betalte den slet intet Sædtillæg.

Madvig: Efter den Betragtning, jeg har af Sagen, vil jeg ikke spille et Minut med at forlænge Diskussionen om dette Punkt. Jeg skal derfor blot sige, at foran § 4 staaer ikke alene § 1, men ogsaa § 2; de gaae begge foran og maae begge vel tages i Betragtning.

Drejer: Jeg troer dog efter den Gang, Sagen har taget, at burde yttre et Par Ord, forinden der gaaes til Afstemning. Hvis det var mig saa ganske klart, hvad den ærede 5te Landssthingsmand for 1ste Kreds (Brock) har søgt at godtgjøre, at der var en fuld og ubestridelig juridisk Ret for de Vedkommende til at faae Sædtillæget, vilde jeg naturligvis uden Betænkning gaae til at stemme for det stillede Endringsforslag, men det har ikke været mig muligt, uagtet den iøvrigt særdeles omhyggelige og dygtige Dokumentation, den ærede Landssthingsmand har brugt, at komme til en saadan Overbevisning. Det staaer for mig fremdeles tvivlsomt og meget tvivlsomt, hvorvidt en saadan Berettigelse er tilstede. Jeg skal naturligvis ikke forsøge paa i alt Enkelt og fuldstændigt at modbevise, hvad den ærede Landssthingsmand har anført, men jeg skal blot bemærke, at naar han saaledes synes at gaae ud fra, at ogsaa den Deel af vedkommende Embedsmænds Gage, der bestaaer i Naturalier, f. Ex. Jord, nødvendigtvis maa regnes til fast Gage paa Grund af Bestemmelsen om, at der ved Tiltrædelsen, foruden at Gagen ved den foretagne Normering er kalkuleret til en vis Sum, skal udfindes, hvad der skal tilflydes af Penge for at naae den paaregnede Gage, kan denne paa ingen Maade derved have faaet samme Karakter af fast Gage som Pengegagen. Hvis det var Tilfældet, at den maatte betragtes som en saadan aldeles fast Gage, maatte konsekvent Følgen deraf være, at det ogsaa, naar Konjunkturerne, naar Priserne gik lavt, vilde være nødvendigt for Staten at supplere, hvad der i det Tilfælde vilde komme til at mangle i den Gage, som

for vedkommende Embede var bestemt. Men det stæer jo, som bekendt, ikke, og dertil skal jeg endnu sige, at naar det er brugt som Argument for den Mening, der er foresøgt, at der udtrykkelig siges, at med Hensyn til Pensionsberegningen bliver det saaledes udfundne Gjennemsnitsbeløb at ansee som fast Gage, forekommer det mig, at der ligesaavel og snarere deraf kan udledes et Beviis for det Modsatte, idet man ved at finde det nødvendigt for Pensionsberegningens Skyld at betegne, at det skulde være fast Gage, har vist, at man ikke, saalænge der ikke er Spørgsmaal om Pensionsberegning, betragter det som fast Gage. Jeg kan derfor ikke i dette Døielik finde mig saaledes overbevist om det Rigtige i at stemme for det stillede Endringsforslag, at jeg drister mig dertil, og maa derfor stemme imod det.

Justitsministeren: Den Bemærkning, jeg agter at gjøre, knytter sig til, hvad den ærede sidste Taler yttrede med Hensyn til Slutningen af § 2. Det forekommer mig, at naar Loven udtrykkelig bestemmer, at netop de Subtægter skulle med Hensyn til Pensionsberegningen betragtes som fast Gage, har den gjort dette for derved at vise, at de gennem denne Lov have faaet den Karakter, de maatte have i Overensstemmelse med de øvrige Forordninger, der ere givne, og dette kommer altsaa til at fremtræde som en Omstændighed, der meget stærkt understøtter den Fortolkning, som jeg af andre Grunde maatte antage for den rigtige.

Formanden: Den 2den Landssthingsmand for 8de Kreds har Ordet:

Carlson: Jeg frasalder Ordet.

Rettelser.

- Sp. 962, Lin. 9 f. o.: „§ 8 III. A. b.“ læs: „§ 8 III. A. 3. b. III.“
 — — — 17 f. o.: „Titelkolonner“ læs: „Kolonne-titler“
 — — — 11 f. n.: „34,702 Rd. 63 p.“ læs: 28,708 Rd. 39 p.“
 — 963, — 9 f. n.: „denne Sum“ læs: „en saadan Sum“
 — 965, — 22 f. o.: „en“ udgaaer.
 — 967, — 13 f. n.: „de Medlemmer“ læs: „nogle af de Medlemmer“